

PRACA

Pismo poświęcone sprawie robotników i inteligencji pracującej

<p>Cena prenumeraty: Miesięcznie Mk. 400 na prowincji „ 500 Z granicą „ 600</p> <p>UWAGA: Prenumeratę, oraz wszelkie należności przesyłane pocztą, należy adresować jak następuje: FAWEŁ BRANTAR L62, Przejazd Nr. 4, „Praca”.</p>	<p>Administracja otwarta od g. 9 rano do 7 wieczorem.</p> <p>Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od 5 — 7 wieczorem.</p> <p>Sekretariat redakcji otwarty dla publiczności od 6—8 wiecz. codziennie.</p> <p>Wzrosty i korektury przysyłane do druku Redakcja nie zwraca.</p> <p>Artykuły bez oznaczenia są za bezpłatne.</p>	<p>CENA OGŁOSZEŃ: Przed tekstem mk. 80. — w tekście mk. 100. — reklamy mk. 50. —, komunikaty mk. 40. —, zwyczajne mk. 25 za wiersz nemparelowy jednołamowy.</p> <p>Ogłoszenia drobne 10 mk. za wiersz, dla poszukujących pracy oraz zagubiona dokumenty mk. 8.</p> <p>Ogłoszenia zamiejscowa o 50 proc. drożej. — Zagranicę o 100 proc. drożej. Ogłoszenia wysyłane po g. 3 wiatr. 50 proc. drożej</p>
--	--	--

Redakcja i administracja Przejazd Nr. 8. TELEFON Nr 32. Kancelaryjne P. K. 0.31140
Prenumeratę i ogłoszenia dla pisma „Praca” przyjmuje Biuro pism A. Zatorski, w Pabianicach, Zamkowa Nr. 15.

Kino-Teatr
NOWOŚCI
Piotrkowska
róg Głównej.

Dziś II-ga serja i zakończenie
„URODA ŻYCIA”
podług powieści **Stefana ŻEROMSKIEGO.**
Wstrząsające sceny zapisane w smutnych dziejach Narodu Polskiego po powstaniu 1963 roku.
W rolach głównych: **Marja Brydzińska i Józef Węgrzyn**, art. Teatrów Warszawskich.
Uwaga: Dla prenumeratorów „Pracy” taniej o Mk. 50. — oprócz niedziel i świąt.

Obrady Sejmu Wileńskiego.

Pierwszy dzień rozpraw w pełnym składzie.

[Od własnego koresp.]
WILNO, 12. Po kilkunastu dniach pracy Komisji Politycznej odbyło się wczoraj posiedzenie plenarne Sejmu. Po krótkim sprawozdaniu komisji rugów, referent Komisji Politycznej wicemarszałek Federowicz odczytał wspólnie ustalony wniosek w sprawie połączenia Wileńszczyzny z Polską.
Następnie imieniem klubu „Odrodzenie-Wyzwolenie” p. Chomiński złożył oświadczenie, że klub zgodził się na formułę, a warunkiem będzie dopuszczenie głosowania nad poprawką autonomiczną klubu (która oczywiście będzie odrzucona).
Imieniem klubu PPS. p. Zasztowt złożył podobne zastrzeżenie, uzasadniając przytem konieczność autonomii.
Imieniem klubu „Odrodzenie” p. Stefan Mickiewicz mówił o bratnich narodach i wskazywał, że konieczną jest rzecz porozumienie z Kownem oraz dowodził konieczności federacji.
O godz. 7 m. 10 posiedzenie zamknięto.
Dalsza dyskusja w poniedziałek.

WILNO, 12 (PAT) Po odczytaniu uzgodnionego projektu formuły orzeczeniowej p. Federowicz motywował poszczególne punkty formuły. Omawiając wstęp formuły, referent podkreślił, że „Sejm wileński powstał z demokratycznych 50 przymiotnikowych wyborów. Sejm ten ma wypowiedzieć niczem nieskrępowaną swą wolę w sprawie prawnopństwową przynależności ziemi wileńskiej.
Następne zdania uchwały stanowią krótki przegląd historyczny od czasu Horodła i Unji lubelskiej po przez wspaniałą uchwałę zespolenia obojga narodów, aż do czasów Józefa Piłsudskiego, Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza Armii Polskiej, którego ziemia wileńska wyhodowała, oraz do czasów gen. Żeligowskiego, również syna tej ziemi, któremu zawdzięczamy to, że w tej chwili możemy tutaj obradować”.
Powodując się na zasadę Wilsona, przyznającą każdemu narodowi prawo stanowienia o sobie, mówca podkreślał zwracanie Sejmu, który wypowie wolę reprezentowanej przez niego ludności w warunkach zupełnie nieskrępowanej wolności. Formuła oddaje Polsce władzę suwerenną nad Wileńszczyzną i postanawia, że decyzja w sprawie ustaw, mających obowiązywać na terytorjum wileńskim należy wyłącznie do władzy ustawodawczej Rzpl. polskiej, wreszcie art. 7 ma charakter wykonawczy.

nie konferencji genueńskiej. Jak słychać z otoczenia Lloyd George stoi on na stanowisku, że nie należy tracić czasu w dążeniu do przywrócenia równowagi gospodarczej, że więć termin otwarcia konferencji genueńskiej musi być w dalszym ciągu utrzymany.

O niemieckiej żegludze powietrznej.
PARYŻ 12 (PAT) Zaprzeczają tu doniesieniom, rozpowszechnionym w Berlinie, jakoby konferencja ambasadorów uchwaliła znieść kontrolę nad niemiecką wojskową żegludą powietrzną. Zarządono jedynie stopniowe zaniechanie obecnego systemu kontroli. Zarządono natomiast wprowadzić niniej ściśle, ależato stałą kontrolę. Ponieważ traktat wersalski nie przewiduje takiej kontroli, przeto w sprawie tej odbywa się wymiana zdań między gabinetami państw sprzymierzonych.

Votum nieufności dla rządu.
BERLIN, 12 (PAT) Na wczorajszym posiedzeniu parlamentu zgłosili votum nieufności przeciwko kanclerzowi Rzeszy niezależni socjaliści, komuniści oraz nacjonalisci. Niemiecka partja ludowa zarzuca kanclerzowi, iż z rozporządzenia prezyd. Eberta w sprawie stłumienia strajku nie uczynił należytego użytku, natomiast pertraktował ze związkiem strajkujących kolejarzy.
Na wszystkie te zarzuty oświadczył kanclerz, że przez odrzucenie votum nieufności sprawa nie może być załatwiona i że koniecznym jest dla niego jasne wyrażenie votum zaufania. W dalszym toku obrad centrowcy, demokraci i socjaliści większości zgłosili wnioski zaufania. Głosowanie ma nastąpić w środę.

Kryzys gabinetowy we Włoszech trwa.
Rzym, 12. (PAT.) Kryzys gabinetowy trwa w dalizym ciągu. Prawica w skład której wchodzi liberalowie i nacjonalisci postanowiła przed wypowiedzeniem się wysłuchać deklaracji rządu. Naogół tendencja prawicy opozycyjna.

Hold ziemi Wileńskiej dla Papieża.
WILNO, 11 (PAT) Prezydjum Sejmu wysłało do nuncjusza papieskiego, Lauriego następującą depezę: W imieniu Sejmu wileńskiego, jako wyraziciela woli i pragnień ziemi Wileńskiej, proszę o wyrażenie Jego Świątobliwości Ojcu Sw. najgłębszego holdu i czci synowskiej oraz żywej radości, że na Stolicy Apostolskiej zasiadł mąż, który podczas swej bytności w Wilnie miał możliwość poznać wszystkie troski, potrzeby i pragnienia naszej ziemi.
(—) Łokuciewski.

Potrzebni czeladzie stolarscy
d z z ładu mebli
ul. Wschodnia 66, L. Salamonowicz

Formuła orzeczeniowa.
WILNO 11. (PAT) Komisja polityczna ukończyła obradowanie o godz. 0.30, dochodząc do całkowitego tekstu uchwały zasadniczej. Oddzielny wniosek złożyła grupa posła Mickiewicza. Uchwała w przedmiocie włączenia do Rzeczypospolitej Polskiej Ziemi Wileńskiej (m. Wilno, pow. wileński, trocki, oszmiański i święciański) wraz z należącymi już do Polski pow. lidzkim i bractawskim, — pkt. 6 formuły orzeczeniowej, — brzmi, jak następuje:
„Władze ustawodawcze Rzeczypospolitej Polskiej posiadają jedynie i wyłączne prawo stanowienia o ziemi wileńskiej”.
Przepisy wykonawcze będą wniesione w formie oddzielnych wniosków, niezależnie od formuły orzeczeniowej.

Wiadomości telegraficzne.
(—) Prefekt Rzymu zabronił po raz pierwszy w tym roku urządzania karnawału rzymskiego na ulicach miasta.
(—) Statystyka portowa w Gdańsku za ubiegły tydzień stwierdza, że ruch portowy w tym czasie z powodu silnych mrozów nstał prawie zupełnie.
(—) Według wiadomości z kół oficjalnych, Stany Zjednoczone, wobec żądania Francji odroczenia na trzy miesiące konferencji genueńskiej, w przekonaniu, że nieobecność Francji uczyniłaby konferencję bezowocną, wstrzymują się obecnie z powzięciem decyzji w sprawie swego udziału w konferencji.

Ostatnie wiadomości z Warszawy.
[Od własnego koresp.]
(—) Duńskie T-wo złożyło na ręce marszałka Trąpczyńskiego 2000 koron duńskich na rzecz repatriantów.
(—) Z okazji podpisania traktatu polsko-francuskiego nastąpiła między Naczelnikiem Państwa a prezydentem Francji wymiana depeż.
(—) Danina Państwowa może być uiszczana przekazem pocztowym na rachunek poszczególnych kas skarbowych i na rachunek PKO.
(—) Komitet Pomocy dla repatriantów polskich, powracających z Rosji, utworzony pod protektaratem pani Mil-

Koronacja Papieża Piusa XI.

RZYM 12. (PAT) W dniu dzisiejszym odbyła się tu uroczystość koronacji Papieża Piusa XI. Od g. 4 rano tłumy zaczęły zalegać plac św. Piotra.
Na placu zgromadziło się blisko 100 tys. osób. O g. 9 w obecności rodziny Papieża, przedstawicieli ciała dyplomatycznego, oraz władz miejskich, rozpoczęła się ceremonia koronacji. Wchodzącego Papieża powitał arcybiskup Bazyliki Kard. Mery dell Val. O g. 10 wyruszył wspaniały orszak papieski. Na Mszy, odprawionej przez Ojca Świętego obecnych było 52 kardynałów. O g. 11 po skończonej Mszy kardynał diakon Bisletti włożył tjażę na głowę Papieża. Wszyscy kardynałowie ucalowali rękę i stopę Papieża, który udzielił błogosławieństwa. W czasie uroczysto-

ści spokój nigdzie nie został zamącony.
RZYM 12. (PAT) Po odbytej ceremonii koronacji Ojciec Święty złożył zewnętrzną Bazylikę pobłogosławił zebrane tłumy przed świątynią. Tłumy manifestowały entuzjastycznie na cześć Papieża. Wojsko prezentowało broń.

Na arenie międzynarodowej.
Anglja i Francja wobec Genai.
PARYŻ, 12. (PAT) Wczoraj w Londynie nie było jeszcze wiadomości kiedy rząd angielski odpowie memorandum francuski w sprawie konferencji w Genui. Przypuszczać należy, że odpowiedź ta będzie odmowna, jeśli chodzi o odrocze-

lerand i pod przew. hr. Zamoyńskiego organizuje w dniu 14.2 w operze paryskiej dobroczynne przedstawienie galowe.

(—) Z okazji podpisania układu ekonomicznego francusko-polskiego między ministrem spraw zagr. Skirmuntem a prez. mln. Poincarem, zastąpiła wymiana depesz gratulacyjnych.

(—) Gdańskie dzienniki zaznaczają, że w tegorocznym jarmarku w Poznaniu weźmie udział cały szereg firm gdańskich.

(—) Przyjechała do Warszawy delegacja, złożona z 850 włościan ukraińskich z pogranicza polsko-rosyjskiego w celu przedłożenia prośby u rządu Rzplitej polskiej, ażeby nie odstępowal kilku wsi nad Horyniem w południowej części pow. Krzemienieckiego Ukrainie sowieckiej.

(—) W Paryżu z okazji podpisania układów handlowych francusko-polskich Komitet Tow. „Franco-Pologne”, oraz Polska Agencja Prasowa wydały bankiet, na który przybyli przedstawiciele świata politycznego i przemysłowego Francji, oraz kolonii polskiej.

Kronikā polityczna. Traktat anglo-belgijski.

Projekt układu gwarancyjnego anglo-belgijskiego przyjęty jest na ogół z zadowoleniem przez całą opinię belgijską jednak, choć wszyscy godzą się z samą myślą układu, nie pochwalają formy, w jakiej przedstawiony został przez „Foreign Office”. Gabinet belgijski ograniczył się do przyjęcia zasady projektu, lecz uważa się za uprawnionego do przedstawienia kontrprojektu, lub do poczynienia pewnych poprawek w projekcie Foreign Office. Gabinet angielski dotąd nie wypowiedział się zupełnie, jedynie lord Curzon prowadził rokowania.

Opinia polityczna w Belgji, wychodząc z tego, że do ostatniej chwili Anglja pragnęła, aby Belgja wróciła do neutralności z przed 1914 r. obawia się, aby traktat obecny, jeśli zawarty zostanie, nie służył do związania Belgji i do przywrócenia właśnie stanu neutralności, która nie zdołała uchronić Belgji przed najazdem. Zwłaszcza niepokoi Belgję zastrzeżenie, że nie wolno jej zawierac żadnego układu, niezgodnego z obecnym. Rząd belgijski żąda wyjaśnień i ścisłości w tej sprawie, ale zastrzega się, że pragnie prowadzić politykę niezależną. Radby także widzieć w zdaniu, które mówi o pomocy Anglji, w razie niespowodowanego ataku, wyraźne wymienione Niemcy. W swoich usiłowaniach rząd ma cały kraj za sobą. Cały naród belgijski radby widzieć układ zawarty, ale wszyscy domagają się wyjaśnień, poprawek i ścisłości, która uchroniłaby kraj od niespodzianek.

Sprawa odszkodowań i rozbrojenia.

Korespondent moskiewski „Observera” zdaje sprawę z wywiadu, udzielonego przez Trockiego dziennikarzom angielskim i amerykańskim.

Trocki zapewniał że delegaci Moskwy udadzą się do Genui pełni dobrej woli. Rosja gotowa jest rozbroić się, jeśli inne państwa to uczynią. W tym wypadku zachowałyby tylko tyle wojska, co mała ententa razem wzięta.

W Genui Moskwa postawi swe kontr-reklamacje, nad któremi już obecnie pracują specjalisci. Żądają będzie, aby od sumy długów rosyjskich odjęto wysokość szkód, jakie Rosji uczyniły wszystkie interwencje obecne. Obliczanie ma nastąpić wedle metod traktatu wersalskiego. Oprócz tego komisja opracowuje listę szkód, wyrządzonych przez lawazję niemiecką.

My i Rumunja.

Zwrócił nasz konsul w Galaexu uwagę na brak zainteresowania odpowiednich kół przemysłowych i handlowych polskich dla potrzeb zagranicy, gdy tymczasem inne państwa, które skrzętniej umieją zabiegać około swoich interesów, korzystają z nieudolności naszej lub obojętności. Zwłaszcza firmy czesko-słowackie zdołały pozyskać względy Rumunji dla swoich interesów tak, że celem regulowania stosunków czesko-rumuńskich stworzonym został w Bukareszcie bank czesko-rumuński i w Galaexu towarzystwo handlowe czesko-rumuńskie, a odpowiednie czynniki czesko-słowackie z powodzeniem starają się o

uzyskanie koncesji na budowę sieci kolejowej w Rumunji. Jest to tylko dowód braku celowej organizacji zagranicznej propagandy polskiej. My o przyjaznych stosunkach między Polską i Rumunją dużo mówimy i piszemy, realizują je zaś — inni.

Z życia inteligencji.

Ze Związku Nauczycieli Szkół Powszechnych.

Obrazy w d. 4 lutego r. Zarząd uinstytuował się w sposób następujący: Tomasz Wasilewski — prezes, Stanisława Macińska i Jan Braun — wiceprezesi, Łucok i Boblewska — sekretarze, Dzidkowska i Mirowski — skarbnicy, W. Jezierski — gospodarz, Bronisław Szwalim — przewodniczący Sekcji Pedagogiczno-Odczytowej, Głowinkowska — bibliotekarka, Matuzewski — przewodniczący Seccji Docnodów Niestalych, Dobrzeńcki — przewodniczący Koła Kierowników. Zarząd odbywał będzie posiedzenia w każdą niedzielę.

Organizacja nauczycielska pod zaborem czeskim.

Po długich staraniach nauczycielstwa polskiego rząd czeski zezwolił nareszcie na założenie „Tow. nauczycieli polskich” w obrębie republiki czesko-słowackiej. Pierwsze walne zgromadzenie odbyło się w czeskiej części Cieszyna i powołano na prezesa p. Chrowina, dyrektora szkoły wydziałowej z Fryszlatu, a na wice-prezesa niestrudzonego p. Piotra Fliksa, dyrektora polskiego gimnazjum w Orłowej. Nowe towarzystwo liczy około 300 członków, zrępowanych w kółkach miejscowych w Jablonkowie, Frysztacie, Cieszynie czeskim, Będowicach i Mur. Ostrawie. Towarzystwo odbyło szereg posiedzeń z referatami w sprawach aktualnych oraz urządziło w Orłowej, nauczycielski kurs wydziałowy, na który uczęszcza 80 członków.

Podpyska piao w magiażracie m. Warszawy.

Magistrat zawiadomił Radę miejską, że stosując się do uchwały radzieckiej, zastrzega jej, że urzędnicy miejscy otrzymać będą dodatk drożyzniane i inne w tej samej wysokości, co i urzędnicy państwowi, na zasadach zawartych we wszystkich dotychczasowych i przyszłych uchwałach rady ministrów — postanowił wprowadzić w wykonanie uchwałę rady ministrów z dnia 25 stycznia s. b. w sprawie zmiany mnożnika dodatku drożyzniane, mianowicie powiększyć dodatek wyrównawczy, który zamiast jednej szóstej dodatku drożyzniane wynosić ma jedną piątą tegoż dodatku. Wskutek tego zarządzenia rady ministrów, ogólny mnożnik dodatku drożyzniane wynosić będzie obecnie 2,000 punktów, zamiast 1,983,33.

Magistrat zawiadomił jednocześnie, że wydatki, związane z zastosowaniem do urzędników miejskich wymienionych zarządzeń władz państwowych, nie wymagają uchwalenia dodatkowych kredytów, gdyż będą one pokryte z oszczędności na kredytach personalnych poszczególnych wydziałów.

Plące nauczycielskie w szkołach prywatnych w Warszawie.

Zarząd Oddziału Warszawskiego Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich zawiadamia nauczycielstwo, że zgodnie z uchwałą Walnego Zebrańa z d. 8.II norma plac w szkołach prywatnych w Warszawie na miesiąc luty s. b. wynosi 24,700 mk. Członkowie Związku obowiązani są stosować się do tej normy!

Kacniem.

„Wyrok Sądu Koleżeńskiego”.

W jednym z pism łódzkich Sąd honorowy łódzkiej młodzieży akademickiej, o bombastycznym tytule „Centralnego Sądu Koleżeńskiego Akademickiego Koła Łódzian” zamieszczył w komunikatach „wyrok” na swoją koleżankę p. H. P. „oskarżoną” przez swego kolegę P. S. o rozsiewanie fałszywych wiadomości.

Pomijając samą treść „oskarżenia” oraz trochę przydługie motywy „wyroku”, należy stwierdzić, że niestosownie postępuje młodzież akademicka przenosząc sprawę i wyrok z gruntu akademickiego współzycia na forum publiczne.

Wskazywając, że kol. H. P. w rozmowie

z kol. M. M. robiła innemu koledze jakiś zarzut, jak w danym wypadku niesłuszny, a nawet krzywdzący, kol. M. M. sama się stwierdzić i sprostować, rozpowiadał szerszemu kołu znajomych, jak wynika z treści wyroku, to jeszcze nie dowód, żeby koleżankę swą publicznie napiętnować w gazetach.

Pomimo, że forma wyroku prawie ze wszelkimi szczegółami wznowiana jest na wyrokach sądów publicznych, które nieraz spotykamy w sprawach o lichwe i innych, (zapomniano dodać — ogłosić na koszt oskarżonego), to jednak należałoby zwrócić uwagę przewodniczącemu „kompletu sędziów”, że nie po polsku i niedemokratycznie jest dodawać przed swym nazwiskiem wzięty z języka francuskiego oznakę dla szlachectwa — „de”, tym więcej w aktach urzędowych.

Wiadomości bieżące.

Kalendarzyk.

13	Dzisiaj Dobrosława
Poniedziałek	Jutro Walentego
	Wschód słońca 8 m. 00
	Zachód 5 m. 41
	Wschód księżycy 11 m. 36
	Zachód 2 m. 34

— Strajk dozorców domowych. Z powodu strajku dozorców domowych miasto ma obecnie wygląd jednego wielkiego śmietniska. Brak wody w licznych domach, spowodowany strajkiem i spotęgowany zamknięciem rur wodociągowych, podwórza pełne śniegu i śmieci, pokryte przytem brudną taflą lodu ze ścieków domowych, a często i kloacznych, ulice i chodniki pokryte grubą warstwą śniegu i lodu, bramy otwarte dniami i nocą ku wielkiemu zadowoleniu złodziei, — oto obraz warunków, w jakich znajdujemy się z powodu strajku dozorców.

A co najgorsza strajk ten trwa i niema nadziei, aby się go udało w najbliższym czasie zlikwidować.

Inspektor pracy III-go okręgu czyni zabiegi, aby między właścicielami nieruchomości i dozorcami doprowadzić do porozumienia, lecz, jak dotychczas, bez skutku.

Władze rządowe i komunalne powinny w tej sprawie wyłożyć całą swoją energję, aby corychleż zatarg zażegnać i usunąć niebezpieczeństwo grożące miastu, skutkiem strasznego zanieczyszczenia.

Zatarg należy zlikwidować tem prędzej, że lada dzień może nastac odwilż, a wtedy nie tylko poszczególne posesje, ale całe miasto zostanie zalane cuchnącemi ściekami.

— Konkurs na pamiętniki nauczycieli. Dzienniki poznańskie podają. Instytut socjologiczny w Poznaniu w związku z powstaniem państwowego seminarjum w Grodnie, pragnąc zapoznać się i zaznajomić społeczeństwo z warunkami i wynikami pracy nauczycielskiej w szkole, nietwie ludowym ogłosił konkurs na pamiętnik nauczyciela i nauczycielki szkoły elementarnej wiejskiej lub miejskiej, przeznaczając 60 tys. mk. nagrody za najlepszy pamiętnik nauczycielki i taką sumę za najlepszy pamiętnik nauczyciela.

Pamiętnik powinien zawierać nie mniej niż 300 stronis wielkością zwykłego zeszytu. Pamiętnik nauczycielki powinien być przesłany pod adresem: dr. Marja Szwejkowska, dyrektorka państwowego seminarjum w Grodnie, pamiętnik zaś nauczyciela pod adresem: dr. Florian Zanicki, Poznań, Uniwersytet. Termin nadsyłania rękopisów upływa z dniem 1 lipca r. b. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi przed 1 października r. b.

— Z działalności „Kropki Mleka”. „Kropka Mleka” w Łodzi postawiła sobie za zadanie opiekować się także niemowlęciem bez różnicy stanu, narodowości i wyznania; opiekuje się ona zarówno dzieckiem żołnierskim, jak repatrianta, robotnika, rzemieślnika, kupca, urzędnika itd. itd.

W tym celu „Kropka Mleka” w 6-u punktach miasta posiada stacje opieki, a mianowicie: przy ul. Piotrkowskiej 103, Konstancyńskiej 50, Wólczańskiej 253, Złotarskiej 134, Rokicińskiej 49 i Smugowej 6.

Każda matka może tam zasięgnąć rady, jak wychowywać niemowlę i — otrzymać mleko, specjalnie dla dziecka przyrządzone, a także — nabyć wyprawkę dla dziecka, mydło, tran, itd.

Dnia 10 lutego o godz. 6 wiecz. w lokalu Czerwonego Krzyża przy ulicy Piotrkowskiej 96 odbędzie się zebranie wszystkich tych, którym nie jest obojętny los przyszłych pokoleń. Niechaj nie zabraknie na tem zebraniu nikogo, którym zależy winno na ratowaniu życia niemowląt i wychowaniu zdrowego i silnego narodu.

— Biura Centralne Kasy Chorych m. Łodzi przeniesiono z lokalu przy Al. Kościuski 1, do stałej siedziby domu № 225 przy ul. Wólczańskiej.

Teatr, muzyka i sztuka.

Teatr Miejski, Ceglarska 63.

Dzisiaj Teatr Miejski daje dla szerzej rob. i intelig. „Miłość czuwa” — niezwykłą, pełną humoru komedję Caillavet'a i de Flers'a.

We wtorek arcydzieło Juliusza Słowackiego „Mazepa”. Całkowity dochód przeznaczony na „dzień aktora”. Publiczność nieomieszka okazać swoją sympatję dla tych, co wiernie służą Melpomenie i szczerze wypełni teatr. Przed przedstawieniem wygłoszona zostanie prelekcja, która wyjaśni istotę i cele organizacji Zw. Art. So. Pol.

Pierwsza Warszawska Szopka w Teatrze Miejskim.

W czwartek odbędzie się pierwsze widowisko Szopki Warszawskiej, do obecnej chwili cieszącej się niezwykłym powodzeniem w Stolicy. Szereg aktualnych postaci znanych w Warszawie i Łodzi stanie przed liczną zebraną publicznością i opowiadać będzie rzeczy ciekawe — muszą mówić o tem, o czem by nie chcieli, a każą im pikard, jego koń i jeszcze jedno zwierze. Ujrzymy szereg postaci ze świata politycznego, społecznego, komunalnego, literackiego, artystycznego i szeregi znanych osobowości z bruku łódzkiego.

Z Sądów.

Bandyoi przed Sądem Doraźnym.

Wieczorem dn. 29 grudnia 1921 r. do mieszkania Melchjora Szuberta zamieszkałego we wsi Sierznia, gminy Niesulków, powiatu Brzeskiego wtargnęło 4 uzbrojonych w rewolwery bandytów, którzy zażądali wydania siedmiuset tysięcy marek, a otrzymawszy odpowiedź poczęli znęcać się nad rodziną Szuberta bijąc ich po palcach obuchem siekiery, ściskając ręce sznurami, strzelając kilkakrotnie w rewolweru w górę, a następnie zamknawszy dzieci Szuberta Helenę, Genowefę, Stanisława i Meczysława w piwnicy, mieszczącej się pod podłogą, rozpalili na wierzchu ogień, poczem rozpoczęli plądrowanie domu. Poszukiwania pieniędzy trwały o oło 6 godzin. Napastnicy zrabowali 33 tysiące marek w walucie polskiej, dwa banknoty po 25 rub. rosyjskie, dwie złote 5 rublowe, 12 rub. srebrnych, drobną brzęczącą monetę, kilka sztuk białej i granatowej kielbas, sadło i płacok. Po dokonaniu rabunku bandyci zbiegli w niewiadomym kierunku.

Przeprowadzone na skutek zameldowania Szuberta dochodzenie ustaliło, że w wyżej opisanym rozbójcu brali udział W. Bartczak, A. Ratalewska, K. Jesionowski, A. Ryciński, J. Brawińska, z domu Woźniakówna i Ratalewska Franciszka.

Badani przez sędziego śledczego wszyscy się przyznali do winy, wyjąwszy jednocześnie, że S. Brawińska znała Szubertów, wskazała ich swoim współnikom, jako bogatych gospodarzy, którzy winni posiadać duży zapas gotówki. Ona też prowadziła na miejsce przestępstwa.

Na zasadzie danych wyżej przytoczonych Urząd Prokuratorski przy Sądzie Okręgowym w Łodzi wniósł o stawienie przed Sądem Doraźnym — Władysława Bartozaka, lat 26, Antoniego Ratalewskiego, lat 19, Sabiny Brawińskiej, lat 16 i Franciszki Ratalewskiej, lat 19 pod zarzutem tego, że będąc w zмовie i działając świadomie wspólnie dokonali za pomocą groźby karalnej gwałtu na osobach oraz zaopatrzywszy się w broń palną zrabowali gotówkę i rzeczy stanowiące własność Melchjora Szuberta.

Sprawa powyższa rozpoznawana będzie przez Sąd Doraźny przy tutejszym Sądzie Okręgowym w dniu dzisiejszym.

Co robią uchodźcy rosyjscy we Lwowie?

Tępy całe można pisać o bujnym życiu uchodźców rosyjskich, zarówno żydowskich, jak i nieżydowskich — w którym niby czarna smuga ściera się różnorodnie zbrodniczo zapędy, gdzieś w zakamarkach snują się komunistyczne podrywy, a w świetle dnia oszukiwano manipulacje na „czarnej giełdzie” — w blasz. u nocy po kawiarniach i hotelach hazard kwitnie w całej pełni i tyle lanych budzi się przejawów i tych żylnych, które niosą za sobą rozkład, tam gdzie tylko wystąpią.

Niedawno zgłosił się w komisariacie pewien generał rosyjski z Warszawy, który bawiąc chwilowo we Lwowie wpadł w szajkę szulerów, w urzędzonej w hotelu „Imperial” speluncie hazardowej. Omotał go w sieć niejaki Mikołaj Karaszczuk, b. dzikiej caraki, oficer rosyjski, w roku 1914 członek ochrony we Lwowie, żyjący obecnie jako niebieski ptak, z dochodów, zdobywanych z hazardem. Tento Karaszczuk łącznie z „neutralnym” Joachimem Brandtem właścicielem piekarni, Thornem i Altem — ograbili owego generała z 800,000 mk., kilkudziesięciu banknotów marek niem., kilkudziesięciu banknotów obcej waluty. Grano w bakrata tak wysoko, iż w grze było jednego razu 5 milionów mk. Generałowi zabrakło kółki, zastawił wtedy za pośrednictwem Karaszczuka na krótki termin u „obywatela” perskiego, chwilowo przebywającego we Lwowie, Chaima (autentyczny „Pers”) Ogil Lazareona dwa brylanty pięciokaratowe za półtora miliona marek polskich. Przegrawszy ogółem 3 miljn. mk pojechał „spłukany” generał do Warszawy po pieniądze, potrzebne na

wykupienie zastawu. Gdy tymczasem termin wykupu minął, generał przybywszy do Lwowa zwrócił się o interwencję do oddziału śledczego tutejszej policji — gdzie „gracze” oddali generałowi brylanty za wykupem, przyczem odpowiadać będą przed sądem za grę hazardową. Jedyną korzyścią z tej całej afery jest osadzenie w areszcie Karaszczuka, który zostanie odstawiony do granicy, o ile go naturalnie jakie zakulisowe wpływy nie wciągną z tej afery.

Jeszcze nie przebrzmiało echo tej „hazardowo brylantowej” afery — gdy nowa zaprzęta policję. Oto posterunkowy przytrzymał młodego podejrzanego mężczyznę, który z miejsca chciał go przekupić ofiarując 115 tys. mk. i 200 dolarów. Posterunkowy nie zgodził się na propozycję i prowadził nieznanego do komisariatu. W drodze skorzystał przytrzymały z ciemności i rzucił się do ucieczki. Po bezskutecznym wezwaniu by stanął, posterunkowy dał za nim kilka strzałów, które chybiły. Zbieg tymczasem zdołał ukryć się w pewnej kamienicy, a gdy po godzinie wyszedł — wpadł w ręce tego samego posterunkowego Znowż myślał o ucieczce, ale stanowiąca postawa posterunkowego położyła kros tym jego zamiarom. Okazało się niestety, że przytrzymałym był Abraham Werch, uchodźca z Kłoga. W podwójnym dniu jego walizy, jakiej używa się do szmugla walutowego, znaleziono 115,000 mk. i 200 dolarów. W zagadkowej tej sprawie śledztwo niewątpliwie ujawni działalność Abrahama płoskirowskiego, który chciał tą kwotą przekupić posterunkowego.

pasek na szyję, a drugim kryminał! A gdzie ubezpieczenie, które nam obiecywano? Czy w kryminale? Oto taką zapłatę dostał właściciel nawet swoim członkom. Nawet więc wszystkich robotników, aby porzucili pepesowskich blagierów i organizowali się w Nar. Partji Robotniczej.

Górnik z Jaworzna.

O los jaskiń ojcowskich.

W grudniu 1921 r. zawarło T. P. G. w Krakowie z Administracją dóbr ks. Czartoryskich w Ojcowie umowę w sprawie eksploatacji przemysłowej jaskiń w dolinie ojcowskiej. „Tepege” pragnęło przystąpić natychmiast do robót eksploatacyjnych i to ze zbytnim, szkodliwym pośpiechem, przy zastosowaniu przeważnie niszczyielskich podkopów i kurytarzy skalnych, prowadzonych od poziomu doliny Prądnika pod komory jaskiniowe, celem ułatwienia sobie wywołania namuliska jaskiniowego.

Kontrakt powyższy był nieprawdnie zawarty, ponieważ w myśl Dekretu R. R. o ochronie zabytków z dn. 31 paźdz. 1918 r. wszystkie umowy i plany, dotyczące zabytków nieruchomych i ich otoczenia, do których w pierwszej linii należą jaskinie ojcowskie, tak niepospolite i piękne, — muszą być opracowane przy współudziale władz konserwatorskich przy Ministerstwie W. R. i O. P. i zawierane jedynie za zezwoleniem tych organów rządowych. Dla tych powodów kontrakt T. P. G. z ks. Czartoryskimi zostanie unieważniony, a odpowiednie środki zabezpieczenia jaskiń ojcowskich przed rabunkową eksploatacją zostały przedsięwzięte przez Państw. Grono Kons. Zab. Przdch.

Znaczenie jaskiń ojcowskich i innych w Polsce jest dwojakie: naukowe i krajoznawcze. W warstwach namuliska jaskiniowego znajdują się kości wygasłych zwierząt z epoki dyluwialnej i zabytki pobytu człowieka z starszej i młodszej epoki kamiennej i z późniejszych okresów przedhistorycznych. Związana jednak śladami najstarszej kultury ludzkiej, przeważnie w jaskiniach występujące, posiadają wyjątkową wartość naukową, znacząca się ono w warstwach obok ognisk i kości upolowanych zwierząt, często ponad sobą, co jest niezmiernie ważnym dla oznaczenia chronologii tych zabytków. Zabytki odkryte dotychczas w jaskiniach ojcowskich, posiadają rozległy światowy i są ogromnie cennym materiałem do odtworzenia stanu kultury, zwłaszcza w starszej epoce kamiennej. Poza to dla zachowania piękna doliny ojcowskiej ochrona jaskiń i ich otoczenia przed bezwzględni i niszczyielskimi robotami górniczymi jest konieczna. Dolina Prądnika musi się stać parkiem narodowym i rezerwatem przyrodniczym i archeologicznym, musi zachować swój wygląd, niezniszczony działaniami przemysłowymi, swój charakter możliwie pierwotny dla badań naukowych i dla potęności. Z tych względów nie dopuści Państw. Grono Konserw. Zab. Przdch. do rabunkowej eksploatacji jaskiń ojcowskich, w czym w pomoc musi przystąpić społeczeństwo, donoszące do Prezydium P. G. K. Z. P. (Warszawa, Nowy-Swiat 72, II p.) i do Urzędu konserwat. Okręgu krakowskiego (Kraków, ul. Garbarska 19, I p.) o wszystkich zakusach niszczyielskich właścicieli jaskiń w pasmie krakowko-wieluńskim i w innych okolicach kraju.

Sprawa eksploatacji namuliska jaskiniowego na nowo sztuczny nie jest nowa. Starał się ją zrealizować rząd rosyjski, potem austriacki (w czasie okupacji w l. 1917 i 1918), jednak zakusy te zdołała udaremnić Krakowska Akademia Umiejętności. Jeżeli rzeczywiście namuliska jaskiniowe posiadają wybitną wartość przemysłową, co jeszcze u nas zbadać muszą fachowcy, w takim razie umiemy i nie za pośpiesznie eksploatacja może się odbyć jedynie pod kierunkiem Państwowego Instytutu Geologicznego, Państw. Grona Konserwatorów Zab. Przdch. i Państw. Komisji Ochrony Przyrody, które to organa posiadają w swym łonie wybitnych znawców badań jaskiniowych i zapewnią pracom eksploatacyjnym tę planowość i ostrożność, z jaką je przeprowadzają analogiczne instytucje państwowe w Austrii, Niemczech i Ameryce. Inaczej słusznie zeszlibyśmy w opinii kulturalnego świata do rzędu barbarzyńców i niszczyielskich skarbów narodowych. To

też samowolne plany niszczyielskie ze strony niepowołanych organizacji osób prywatnych, nie znających wartości i ważności wykopaliisk jaskiniowych i godzących bezmyślnie w walory naukowe i piękno krajobrazu, będą z całą bezwzględnością udaremnione przez Państwowe Grono Konserwatorów Zabytków Przedhistorycznych, powołane przez Ministerstwo W. R. i O. P. do opieki nad zabytkami archeologicznymi.

Ruch spółdzielczy.

Pogadanki kooperacyjne.

Rada Okręgowa ze współudziałem zarządu spółdzielczego stow. społ. „Dobra Wola” w Czarnocinie, pow. Łódzkiego, zorganizowała pogadankę dla członków stow. pod tytułem: „Znaczenie kooperacji dla wsi polskiej”.

Pogadanki z zainteresowaniem wysłuchało 60 osób. W czasie dyskusji zwracano zarządowi uwagę na brak towarów w sklepie, krytykowano politykę zakupującą, który z obawy przed spadkiem cen nie sprowadzał towarów, wreszcie domagano się, by ceny w kooperatywie były niższe, niż w sąsiednich prywatnych sklepikach.

Po szeregu wyjaśnień, zebrani wyrazili przekonanie, że dla dobra instytucji w chwili obecnej niezbędnym jest:

- 1) odwołać się do członków by jak najrychlejsze dopełnili swoje udziały do uchwalonej przez zebranie ogólne wysokości 3000 mk.;
- 2) ograniczyć asortyment towarów do artykułów codziennego użytku;
- 3) poczynić starania celem jaknajszybszego połączenia się z sąsiednimi stow. w jedno wielkie okręgowe stowarzyszenie, co da gwarancję skuteczniejszej obrony członków tych stow. przed wyzyskiem okolicznych paszarkarzy;
- 4) porozumieć się z sąsiednimi stowarzyszeniami, by do czasu połączenia się zupełnie sprowadzić wspólnie towary, co obniży koszt przewozu i pozwoli obniżyć ceny. W końcu podkreślono z uznaniem, że tego rodzaju pogadanki na wsi są niezbędnie potrzebne i winny odbywać się możliwie najczęściej.

W sprawie ochrony lokatorów w Warszawie.

W Warszawie odbyła się konferencja prasowa w sprawie ustawy o ochronie lokatorów. Stanowisko Centrali lokatorskiej wyrażał dr. Buczyński i adwokat Rolński.

Zrzeszeni lokatorzy uważają, że modyfikacja ustawy o ochronie lokatorów jest niezbędna, stają jednak na stanowisku niezrozumienia jej celem — jak wyraził się dr. Buczyński — niedopuszczenia do samowoli gospodarzy domów.

Palacą sprawę remontu uważają, iż należy rozstrzygnąć w ten sposób, aby była stworzona specjalna instytucja „kasy remontowej”, do której lokatorowie wpłacaliby określone sumy na remont. W ten sposób żaden właściciel domu nie miałby prawa decydowania o remoncie swego domu i ciągnięcia z tego tytułu „nadmiernych korzyści”.

Zrzeszenie lokatorskie również pragnie widzieć na swe utrzymanie dozorców, jednym słowem, gdy weźmiemy pod uwagę osobne opłacanie za wodę, wywóznie śmieci, kanalizację itd. — właściciel domu w perspektywie posiadałby tylko dechód z honorowego tytułu własności.

Kącik humorystyczny.

W sklepie biawatym.

Właściciel sklepu do s. biakta: — Pan mnie narazisz na... Zauważym, że pan zawsze odmierza... klijentom za duży metr.
— Czyż metr może być za duży? W zasadzie każdy metr ma sto centymetrów.
— W zasadzie — tak, ale w handlu metr powinien mieć najwyżej dziewięćdziesiąt centymetrów.

W szkole.

— Pies nauczył się sztuczek, ale nie pojmuje rozumem, co czyni bo niema...
— Czy mógłby naprzykład pies grać z ludźmi w karty?
— Nie!
— A dlaczego?
— Bo nie ma pieniędzy.

Chłopi i podatki.

W sprawie wpłaty daniny chłopi zwrócili za pomocą starost swych przedstawicieli w Sejmie tak wielkie ulgi, iż zdawało się, że po zastosowaniu tych ulg i waleń, przypadający na nich ciężar daniny przynają z zadowoleniem i wpłacają go bez żadnego sprzeciwu i niechęci.

Jak się dowiadujemy, rzecz ma się zupełnie inaczej. Znacząca liczba właścicieli, choć sfaworyzowana pod względem obciążenia daniną w stosunku do innych kategorii posiadłości, nie jest zadowolona z wymiaru norm daniny i zazwyczaj na rażono nadmierne jeszcze obciążenie rogować, wnosząc podania do władz o zredukowanie sum daniny do minimum lub zupełne zwolnienie ich od placenia.

I nie tylko odnośnie daniny chłopi niektórzy zajmują tak nieprzychylną stanowisko; tak samo radzi bronią się przed placeniem innych podatków.

Znane nam są fakty, że w Piotrkowskiem np. niektórzy chłopi, po ładach i morgowych, dobrze zagospodarowanych osad, na wezwanie placenia po 1 tys. mk. podatku dochodowego — odpowiedzili petycjami do urzędów odpowiednich prosząc o zredukowanie tej sumy jakoby zbyt wygórowanej!

Porównanie sum obecnie opłacanych podatków z podatkami przedwojennymi wykazuje na czas terażniejszy znacznie silniejszy stopień obciążenia. Jeżeli jeszcze wziąć pod uwagę ogromne polepszenie się stanu materialnego właścicieli w czasach ostatnich, to dojdziemy do tego smutnego przekonania, że znaczna liczba chłopów się pojęła wolność polityczną kraju, i tak zasklepiła się w sobkostwie iż nie wrusza ją nawet zow rządu do zasilenia skarbu rodzimego.

Zapomniał u nas kmiotek, jak to za czasów długoletniej niewoli czy za okupacji musiał nieraz na uszczenie podatków na rzecz najędzicy — sprzedawać ostatnie bydło z obory.

Z przytoczonych faktów blye zupełny brak uwadomienia naszej masy chłopskiej pod względem obowiązków, należących na obywatelach kraju.

Korespondencje.

N. P. R. w Jaworznie.

W dn. 29. stycznia b. r., robotnicy kopalni Jaworzna i Borów założyli pod walny pod nowy gmach organizacyjny w Małopolce. W dniu tym na walnym zebraniu robotnicy gromadnie wstąpili jako członkowie do N. P. R.

Z protokołu tego zebrania widoczna jest nienawiść (bez przesady), jaką palają tamtejsi robotnicy do dotychczasowych swych nieproszonego przywódców z P. P. S. Ta ostatnia, szczególnie jeśli chodzi o Małopolkę, ma wiele grzechów na sumieniu. O grzechach tych w dosadny sposób opowiada niżej przytoczona korespondencja „Górnika” z Jaworzna.

Na zebraniu organizacyjnym N. P. R. w Jaworznie po przemówieniach, wybrano Zarząd N. P. R., do którego weszli: Ferdynand Graczek, prezes, Antoni Sierszecki, zastępca, Franciszek Tylek, sekretarz, Franciszek Sliwiński, zastępca i skarbnicy Szynkler i Sukmanowski.

Po wyborach zachęcono kolegów do energicznej pracy, wskazując na przyszłe walki, które będzie musiała staczać N. P. R., chcąc wyzwoleć klasę pracującą z niewoli kapitalistycznej.

Wspomniana wyżej korespondencja z Jaworzna brzmi tak następująco:

Z Jaworzna, czyli konających stolicy P.-Pesowców.

W dniu 22 stycznia b. r. odbył się wiec w Jaworznie, przy bardzo licznym udziale robotników. Po wygłoszonych referatach mówców, których było kilku, zrozumieł robotnicy i przekonali się, że byli wodzeni na pastkę P. P. S., który to pasek już też doskonale zaczął dusić. Poznali robotnicy już różne papugi i małpy, które kosztem robotników dorabiali się, a obalamacnych podszewali do kłótni między sobą, na czem tyłko P. P. S. korzystała.

Członkom swoim dawali zapłatę albo browniingiem, jak to było w roku, 1919 (5 kwietnia), albo kryminałem, i o tych kwiatkach P. Pesowceby byłoby dużo do mówienia i będziemy o tem nieraz jeszcze mówili. Narazie myślę, że wystarczy im do opamiętania, gdyż napewno wkrótce nastąpi zgon tego szachrajstwa; na glinianych nogach stoi już tu P. P. S.

Robotnicy przekonali się, że frymarozyską robotniczą, która przed wyborami wyłagała ręce do robotniczy, nie tylko po głosy, ale i po pieniądze. Na co robotnicy szli? Na jedną dniwość? A pytamy, co im za to dane? Robotnicy odpowiadają: jednym

Pamiętaj o funduszu prasowym „Pracy”

OGŁOSZENIA ZWYCZAJNE.

LUNA

Dziś

Wspaniały dramat wytwórni Ermoljewa w Moskwie

„PARA GNIADYCH”

podług romansu cygańskiego tej samej nazwy. W rolach głównych Mozzuchin i Ryndina.

Orkiestra pod dyrekcją p. M. Chwata. Śpiew w wykonaniu p. Pragerówny.

LUNA

Dziś

Kino
DOM LUDOWY

ul. Przejazd 34.

○○○○○○○○○○○○○○○○

Od wtorku dn. 7 do niedzieli dn. 12 lutego włącznie.

Pierwszy obraz z tajemnic Londynu p. t.

„WHITECHAPEL”

Portowa Dzielnica Londynu.

Sala dobrze ogrzana.

Ceny miejsce niskie.

W dniu powszednie specjalna zniżka.

potężny dramat w 6-ciu wielkich aktach, osnuty na tle życia i stosunków panujących w niektórych miejscowościach Anglii, gdzie bezsilnej eskorty dotrzed nie sposób. Doskonała gra. — Oryginalne adjecta. Ciekawy temat dopełniają ostrości — — — — —

Sala dobrze ogrzana.

KINO

DOLINA SZWAJCARSKA

ul. Sienkiewicza № 40.

Dziś i dni następnych!

Wielki dwugodzinny program!

Ułubieniec Publiczności, Król ekranu Mozzuchin i jego uroczą partnerka Lisienka w swych najnowszych kreacjach w znakomitym obrazie p. t.

„NIEMY STRAŻNIK”

Nastrojowy dramat w 6-ciu aktach.

W lokalu

Kina „POPULARNEGO”

Konstantynowska 16.
Dyr. C. ZRODOWSKIEGO.Kasa czynna od godz. 11 do 1
1 od 5 po poł.

Dziś punkt. o g. 8 uroczyste otwarcie

Pierwszorzędnego CYRKU
i Turnieju walk francuskich.Udział biorą wszechświatowej sławy artyści.
Szczerzy w afiszach i programach.

Rozkład jazdy pociągów.

Odchodzą Ł. F.		Przychodzą Ł. F.	
1.10	os. do Kuluszek posp.	1.25	os. z Warszawy
7.00	pa. „Warszawy i Wilna	5.50	„Warszawy i Katowice
8.00	os. „Piotrk. i Sosnowca	8.25	„Piotrk. i Sosnowca
11.05	„Krakowa	10.55	„Tomaszowa
14.50	„Tomaszowa	14.55	„Warszawy i Wilna
16.35	„Warszawy i Wilna	17.05	„Warszawy
16.40	„Warszawy i Wilna	19.00	„Warszawy
18.40	„Piotrk. i Krakowa	20.45	„Tomaszowa i Piotrk.
		22.05	pa. „Warszawy i Wilna
Odchodzą Ł. K.		Przychodzą Ł. K.	
0.12	pa. do Paryża i Londynu	0.02	pa. z Warszawy
2.29	os. „Warszawy	2.17	os. „Poznań i Berlina
2.39	„Poznań i Berlina	2.27	„Warszawy
6.33	„Warsz. i Gdańska	6.23	„Poznań i Berlina
7.05	„Sieradz	8.35	pa. „Paryż i Londyn
5.45	pa. „Warszawy	11.00	os. „Skalmierzyce
7.30	os. „Ostrowca i Krak.	12.59	„Sieradz
13.00	„Warszawy (przez Kuluszki)	13.14	„Warsz. i Gdańska
13.24	„Poznań i Berlina	15.05	„Warszawy
13.30	„Sieradz	18.18	„Poznań
13.28	„Warsz. i Gdańska	21.10	„Tomaszowa
14.00	„Skalmierzyce	22.09	„Sieradz
15.56	„Poznań	22.46	„Warsz. i Gdańska

DEKARNIA AKCYDENSOWA
„PRACA”Przyjmuje obstalunki na
roboty drukarskie ap.:Rachunki, Blankiety, —
Cyrkularze, Kwitarsje
Afisze, Programy i t. p.Dla Stowarzyszeń i or-
ganizacji robotniczych
szacunkowe następowo: = 2

ŁÓDŹ, UL. PRZEJAZD Nr. 8.

Cech Czeladzi Rzeźniczych

urządza w dniu 18 lutego 1923 roku w lokalu Zgromadzenia Majstrów Rzeźniczych, Miłsza № 46

Zabawę Taneczną

dla swych członków, oraz wprowadzonych gości,
na którą zaprasza

ZARZĄD.

Ogłoszenia d obne.

Choroby weneryczne i skórne
(dla kobiet i dzieci)

Dr. MARJA

JÓZEFÓW-LEWINSONOWA

Godz. przyj. od 5—7 p. p.
dla biednych od 2—3 p. p.
CEGIELNIANA № 6A. A. A. Kupuję meble
dywa-
ny, futra, garderobę, białe i nie-
szare do zrycia. Placę najwyższe
ceny, Łazienki, Bonedyka 28, m. 13
parter. 2—295Pogońska 36 cfa zagubiła pasz-
port niemiecki, wydany w
gminie Grzeszowice. 342—3Ogrodnik Anna zagubiła kartę
od paszportu, wydaną z fabr.
Heinza i Kuntzera. 331—1

Robotnicy popierajcie swoje pismo „Praca”.